

7347

1366 juni 4

Gotskalk Vikmansson kungör, att han upplåtit till Lars Ingebjörnsson (ekeblad) 5 örtugsland jord i Löpdal, Säby socken, vilken jord han ärvt efter sina barn och sedan långligen pantsatt till Lars, som blivit lagligen tilldömd samma jord.

Till bevis ha Västmanlagmannen Finvid Magnussons, häradshövdingen Ingemunds i Torp och utfärdarens sigill vidhängts.

Jfr SD 6061 och 7387.

Orig. på perg. (19 × 8,2 cm, uppveck 0,7 cm; 12 rader), Sv. Riksark. (= RPB 705), med överskrift av E. Wennæsius: 1366. köpebref samt med Miscellaneanummer: 31 på uppvecket.

Avskrift i Broemans Dipl. II, Misc. 18: 31, fol. 298 r, i Vitterhetsak:s dep. i Sv. Riksark.

Tryck: A. W. Gadolin, Pantsättning af jord (1909), s. 270, nr 18.

Brevstilen återfinnes i RPB 284, 288, 568 (SD 5676, 5699, 6730).

Allum them thettæ bref høræ oc see / sænder Guzsalk wikmansson æwerlikæ helso 'meth varum herræ ♦ Thet scal allom mannom konnukt vara mik hafwa latith 'enum hedherlikom manne laurins ingebyornsson fæm ørtugh land iordh j løpedaall j 'sæby sokn / hwilikæ iordh som iak hafdhe hannum langlikæ pantsæth / oc 'honum ær forstanden oc laghlikæ til dømd · oc alleledhis meth laghum fran 'mik gangen / Hwilikæ iordh som iak ærfde æpter min barn / afhænder iak 'mik oc minum ærwingiom · oc hemolar iak them for nemdæ laurins inge-'byornæson awerlikæ oc hans ærwingiom · meth godhom wiliæ · kænnes mik 'hafwa fult opburith æpter minum eghnum wiliæ · Jn cuius rei evidenciam 'firmiorem sigilla viorum discretorum finwidi magnusson legiferi wesmannie 'Jngemundi in thorpe hæræzhyfingia j twemhundærum vna cum sigillo 'meo presentibus est appensum<sup>a</sup> ♦ Datum anno domini M · ccc · lxx · vi · die corporis Christi

De tre sigillen saknas, men samtliga 3 sigillremсор hänga kvar. Enligt Broeman hade nr 2 en 6-uddig stjärna och omskriften: S. Jngemundi Magnvss. B. antecknade, att nr 1 och 3 saknades. Hans läsning av Ingemunds farsnamn synes dock att döma av RPB 1018 vara felaktig. — Kullberg uppger i registret till RPB (nr 402), att Gotskalk hade ett upprest lejon i skölden.

På baksidan påskrift av samma hand, som gjort liknande på RPB 402: løpedall jn parrochia sæby

Signum: 

<sup>a</sup> Sic.

7348

1366 juni 4

Toste Turesson i Ö. Vram, riddare, kungör, att han givit föreståndaren för Helgeandshuset i Lund Peter Larsson fullmakt att avyttra och sköta till Lundakaniken herr Nils Erlandsson en ödegård i Malmö, liggande väster om borgaren Johan kvicksilvers gård dærsammastædes, för 10 örtugar, vilka han erkänner sig ha uppburit. Fastigheten har han med sin hustru förvärvat genom arvsrätt. Han förpliktar sig och sina arvingar att tillägna herr Nils Erlandsson och dennes arvingar samma fastighet till evärdlig ägo.

Till vittnesbörd om denna förpliktelse är utfärdarens sigill vidhängt.

Avskrift i Registrum eccl. Lundensis (A 11, förr A 20), skrin Q, pag. 161, Sv. Riksark., under rubriken: LJttere sco-tacionis curie gedemangard · malmøge · och med av Magnus Westhius åsatt nummer: 295. — Fört. pag. 163, 267 (tr. Script. rer. Dan. VII, 1792, s. 258) ibidem.

Avskrift i Langebeks Dipl., T. XVII, efter A 11.

Jfr regest i 1425 års fört. över Lunds domkapitels arkiv, skrin Q (ed. ÆA V: 1, 1910, s. 161).

Rep. Dan. 2792.

OMnibus presens scriptum cernentibus · tosto thuræson · de østre wram · miles · salutem jn domino · Nouerint 'vniuersi me · viro discreto petro laurencii · preuisorj domus sancti spiritus lundis · plenam dedisse facul-'tatem et liberam potestatem alienandi scotandi ac in manus assignandi · honorabili viro domino nicolao erlandson 'canonico lundensi · quandam curiam desolatam in malmøge · ad occidentem a curia cuiusdem johannis dicti quiksølf villani ' ibidem sitam pro x solidos grossorum quos recognosco me totaliter habuisse quam terram cum vxore mea · jure 'hereditario acquisiui † Jnsuper obligo me et heredes meos eidem domino nicolao erlandson et suis heredibus · dictam 'terram appropriare et disbrigare jure perpetuo possidendam † Jn cuius obligacionis et recognicionis testimonium · sigillum 'meum presentibus est appensum † Datum anno dominj M ccc lxvi · festo corporis Christi

7349

1366 juni 6

(Lübeck)

Intyg, att Nicolaus Grabow öppet erkänt inför borgmästarna Jakob Pleskow och Johan Perseval samt rådmannen Dethard Zachtelevent i Lübeck, att han med egen hand dräpt Cristian Snidewint, samt att han och ingen annan var skuld till samma dråp, eftersom han sonat dråpet med böter till Cristians närmaste vänner samt fogdar, domstol och Kalmar stad, varför Andreas de Zosato (Soest) var oskyldig till dråpet.

Orig. på perg. fanns förr i Archiv der Hansestadt Lübeck, Interna, nr 97.

Två avskrifter, folierade 61 och 62 [A], i K. H. Karlssons avskrifter ur danska och tyska arkiv, sign. B 35, Sv. Riksark. — Här tryckt efter den första av dem.

Notum sit, quod Nicolaus Grabowe recognouit lucide coram honorabilibus viris testibus infrascriptis, quod ipse Nicolaus Grabowe sua propria manu interfecerit<sup>a</sup> Cristianum Snidewint bone memorie et quod ipse Nicolaus erat reus mortis eiusdem Christiani Snidewint et nullus alter, quia homicidium per ipsum in dicto Cristiano perpetratum proximis amicis eiusdem Christiani necnon aduocatis iudicio et ciuitati Calmariensi emendauit et ipsis pro suo delicto seu excessu ex parte eiusdem homicidij<sup>b</sup> satisfecit; et ideo Andreas de Zozato penitus est jnnocens<sup>c</sup> homicidij<sup>b</sup> supradicti. Testes sunt domini Jacobus Plescowe Johannes Perseuale proconsules et Dethardus Zachteleuent consul Lubicensis litteras memoriales habentes de premissis. Actum anno Domini m<sup>o</sup>ccc<sup>o</sup>lx sexto<sup>d</sup> sabbato infra octauam corporis Christi.

På ryggen: Littera memorialis Nicolai Grabowen Andree de Zozato.

»Handlingen ofvan- och nedtill taggad.»<sup>e</sup>

<sup>a</sup> interfecit A.      <sup>b</sup> homicidii A.      <sup>c</sup> innocens A.      <sup>d</sup> m<sup>o</sup>ccc<sup>o</sup>lx<sup>o</sup> sexto A.      <sup>e</sup> Pergamentet uttagadt. A.

7350

1366 juni 7

Uppsala

Bo Jonsson vidimerar allmogens i Medelpads prosteri öppna brev 14/4 1365 (SD 7167), särskilt riktat till borgmästare och råd i Stockholm, om att Magnus Gregersson (spets från vänster) återtagit det gods och de penningar, som han hade insatt hos deras lagman Göte i Hov.

Jfr N. Ahnlund, Jämtlands och Härjedalens historia 1 (1948), s. 258–259.

Avskrift i Lars Sparres kopiebok B 15 (förr J 6), fol 214 r, litt. R., nr 10., 1366., Sv. Riksark.

Ego Boetius Ionsson, veritati testimonium perhibens, tenore præsentis recognosco me vidisse literas sub saluo sigillo communitatis præpositure Mädelpadha. Vpsaliensis diocesis teno-